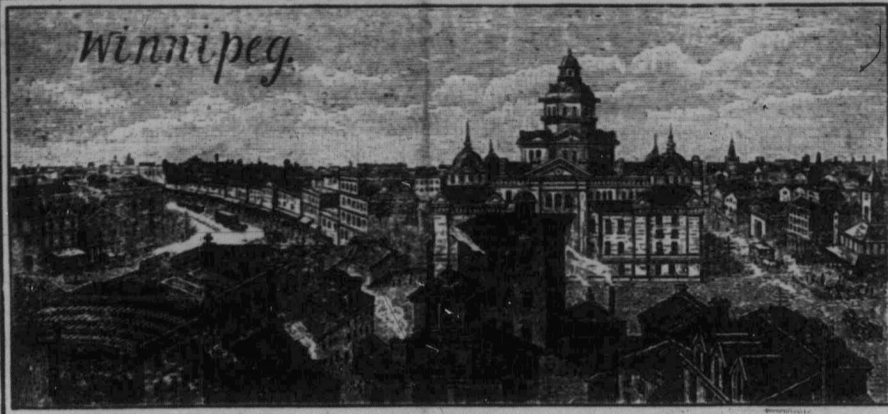

DEN SKANDINAVISKE

Winnipeg

CANADIENSAREN.

No. 34

Löp. Årg. 3.

WINNIPEG, MANITOBA, 30 JUNI 1890.

Läsnummer 5 cents. No. 6.

ETT BESÖK I VÅRA KOLONIER.

Någon har sagt: „Rastlös är vårt lif på jorden“.

Och nog har den talat sant, men aldrig har den sanningen varit så sann, som den är i våra dagar. Gamle farfar och äfven så gamla farmor, de kunde både födas, lefva och dö i samma stad eller by. Men nu ropar ungdomens själar:

„Stugan är mig förliten.
Hemmet för trångt.

Mina faders stad och bygd är fattig och mager. Jag vill ut. Jag vill ut, innan året är slut. Och tack vare de goda kommunikationer och tillmötesgående kommissionärer, har man derjemte en väl fylld bors, så behöfver man icke vänta tills året är slut, att förverkliga sina önsknings.

Jag får bekänna att jag icke hör till de ting, som hvarken kunna, eller vilja flytta sig. Man måste ju vara med sin tid, om man än skall gå i annan mans skor, pråla i andras drägt och åka i annan mans equipage.

Mången tänker sak samma genom hvad eller hvilket medel, blott man når målet för sitt begär. — Nu väl! En resa är i allo behaglig, men endast välsignelse bringande för den som reser rätt.

Men till min resa ibland de våra!

Den 9de Maj fick undertecknad det nöjet att få utlyta stadslifvets buller och bång, mot landlifvets stillhet och behag.

En vän har sagt: „Gud har skapat landet, men folket har byggt städerna“.

Med en Anghästs alla krafter har det af, från Winnipeg mot vester deråt folkströmmen alltid har gått, men mig drog den icke längre än jag ville.

Jag ville stiga af vid White-wood, emedan mitt pass tillät mig icke passera längre och ingen gjorde mig motstånd, mer än ögonen, (mina egna förstas) och så efter

två timmars orolig sömn i ett halffärdigt Hotell, samt förtärandet af en medelmättig frukost, sammanträffade jag med den kära, men hittills för mig okände vännen C. O. Hofstrand, och det dröjde icke länge förrän vi voro på väg till Nya Stockholm, hvar under samtalet rörde sig omkring, nytt och gammalt, ondt och godt, och så gick resan hastigt undan tills vi fram på eftermiddagen lyckligt anlände till Fridborg som samtidigt kan få vara både Fästning och Pastors boställe ty hvar och en är Konung på sitt slott och bör var Pastor i sitt hem.

Det förra synes Stockholmarne hafva tänkt sig praktiskt utföra, tyde hafva gifvit sina hemman fastnings namn, såsom: Sveaborg, Carlsborg, Daniaborg, Fridborg och Gustafsberg. Allt går ju väl, så länge man blott saluterar hvarandras ankomst. Stor fara är det när man omgifver sitt slott med fastskansningar och riktar dess kanoner mot den ankalkande. Hoppas icke att Stockholms många borgar någonsin skola behöfva vidtaga slika åtgärder!

Men skulle „Kung Alkohol“ få i sinnet att intränga i Elert samhälle, så lät manskapet rycka ut och kanonerna spela ifrån edra borgar till dess hvarje spår af fienden är tillintetgjord och striden som tappra män för frihet hem och härd.

Det är med Nya Stockholm som med barnet det växer med åren.

Det förvånade mig att se så många hus uppförda under de sista två åren och några stodo nu under byggnad. Likaså har plögen flitigt fått tjena, icke blott för att skydda hus och hem, utan för att bereda jorden för hvete och andra grönsaker.

Mig syntes att Nya Stockholm var i ett framåtstående tillstånd. Mätte blott kärlek och ämte och förtroende vara rådande nybyggarna emellan, då skall Guds välsignelse hvila öfver kolonien. Efter en veckas vistelse hvar-

under vi några gånger voro samlade till betraktande af Guds lifgivande och tröstande ord, lernade jag Nya Stockholm, — kanske för alltid. Under min återfärd besökte jag det Skandinaviska settlementet norr om Fleming Sedan till Oak Lake, efter ett par dagars vistelse på nämnda plats, fortsatte jag till Portage la Prairie der jag stannade öfver natten och nästa dag steg jag ombord på Manitoba & N.W. jernvägståget för vidare befördran till Minnedosa, för att besöka Skandinaverna i och omkring nämnda stad, samt kolonien Skandinavia. Strax jag hade anlämt till staden, uppsökte jag familjen Gustafsons hem, hvar rest jag blef hjertligt emottagen. Som detta är den enda Skandinaviska familjen i Minnedosa, så gör nästan hvarje Skandinav som anländer dit, ett besök hos Gustafsons.

Nästa dag den 23de Maj, på morgonen gjorde jag mig redo för Skandinavia och mot en ersättning af \$1.00 fick jag medfölja postköraren Johnson och omkring kl. 9 anlände jag till Mr. Wallstedts „frihemman“, der möte var utlyst för mig att hållas på Lördags eftermiddagen, således hade jag en hel dag till förberedelsen.

Det nämnda mötet hölls på utlyst tid, hvarefter resan fortsattes till „kampen“ hvilket namn kolonisterna har gifvit Mr. Hemningsons plats, det är nog intet öknamn ty i dervarande sägverk har nog många kämpat för sitt bröd. Utan tvifvel är det detta sägverk, som utgör själva pulsådren i denna koloni.

Under min vistelse i Skandinavia som varade i en vecka, hade jag fem möten och till kolonisternas beröm, må jag säga, att hvarje möte var väl besökt och Guds ande syntes verksam. Gud själf känner hvad frukter det predikade ordet skall gifva. Så kom afkeds stunden och jag måste säga farväl till denna koloni med samma känslor som jag hade lemnat de föregående platserna. Vid min återkomst till Minnedosa gjorde jag ett hastigt besök i „Smålandsbygden“ öster ifrån Mine-

dosa. Der höll jag en kort predikan och intog en god måltid Sedan tog jag hela bygdens befolkning med mig till Minnedosa hvarest jag hade möte på qvällen. Nästa dag var den sista i hvg-tiden, då jag efter tre veckors bortovaro återvände till „Slattmarkens Drottning“, vår goda stad Winnipeg. Jag kände mig tacksam till Gud för hans beskydd och allt som jag fått emottaga under resan. När jag så återigen stod hemma, kände jag det så här, „Borta bra, men hemma bäst“.

Ja, nu är min resa slutt och skildringen afven så. Både delarne har jag försökt att utföra efter bästa förmåga.

Eder,
A. F. Johnson.

FRÅN HUDSONS BAY.

Om tvänne ångare afgingo samtidigt t. ex. i September, den ene från Port Nelson i Hudsons Bay och den andre från New York skulle de nästan säkert inträffa samtidigt i Liverpool. Från affärssynpunkt betraktadt är detta af största vikt för den Canadiska Nordvestern. Vägen till Europa blir derigenom omkring 1500 mil kortare än den nuvarande och gifver Canada större fördelar med afseende å kommersiellt utbyte än vester delen af Förenta Staterna.

I närheten af James Bay och upp emot Hayoo och Nelson floderna samt vest och nordvest om Port Nelson är landet rikt försedt med furu, gran, tamrak, asp etc. På öarne i Nelson floden växer gran tillräckligt stor att användas som byggnadsvirke. Många hvita grana (Pinus alba) mäta 3 fot i diameter, furu lemnar dock största mängden timmer af god beskaffenhet. Dr. King som deltog i Capt. Blacks resa i norra ishafvet säger att Hayes flodens stränder äro tätt bevoxna med stora träd, äfvensom utsigterna der skola vara storartade.

Från Rupert's House vid James

Bay norrut till Richmond Bay lämpar sig jorden, ehuru något sandig, väl för åkerbruk. Der finnes godt om gran, tamarac, poppel och hvit björk. Goda granblock mätande två och en half fot i diameter hafva bragts ned till Fort George vid Bay River.

Tamarac säges växa i stora kvantiteter inuti landet och mycket högt mot norr, ehuru den å kusten ej iakttagits nordligare än Richmond Gulf. Svart gran (Pinus nigra) har blifvit funnen vid Rae floden. På de bergigaste delarne växa träd stora nog att blifva af värde så snart detta land sättes i förbindelse med den civiliserade världen.

Fiskevættet ligger ännu i sin linda, men hvalfisk, säl, lax och delfiner finnas i massa i Hudsons Bay.

H. B. JERNVÄGEN.

Den mycket omtalade och länge väntade jernvägen synes nu blifva en verklighet. Dominion regeringen har nemligen den 26 dennes beslutit gifva jernvägs-kompaniet ett understöd af 80,000 dolla per år under 20 år för den del af jernvägen som ligger mellan Winnipeg och Saskatchewan River, ett afstånd af 250 mil.

Det är ej ofta sjelfmord inträffa i vår goda stad men den 26 Juni 1890 kommer att blifva ihågkommen såsom den dag, då en man skar sin hals å Tecumseh House. Han hade tagit för många supar den sista tiden och var antingen halfgalen eller också ledsen att han ej kunde betala sin boardbill. Ifall det sista skulle hafva varit orsaken få vi verkligt gratulera oss själva att ej alla skyldiga för board äro så finkänsliga. Vore det förhållandet skulle vi snart få högar af lik.

Den olyckliges namn var Jas. J. Hraeken från N. B.

DIN SKANDINAVISKE
CANADIENSAREN.
(THE SCANDINAVIAN CANADIAN)
A Swedish Monthly Journal.

WINNIPEG — MANITOBA.
The first and only Scandinavian
paper ever issued in the
Dominion of Canada.

Prenumerationspris, post-
porto inberäknadt, 50 cts.
Lösennummer 5 cts.

Korespondenser och med-
delanden, som äro af allmänt in-
tresse, mottagas med tacksamhet.

Agenter för Den Skandi-
naviske Canadiensaren önskas öf-
ver allt och på alla platser, der
våra landsmän finnas.

KONTOR: 713 Main str.,
Winnipeg - - - - - Man.

EMANUEL ÖHLÉN, REDAKTÖR

MOR MARCHETTE.
(Fritt från engelskan).

Klockan var half tolf en het
Julidag i Paris. Solen spred sina
strålar öfver den stora staden sär-
skildt utmärkande det stora sjuk-
huset La Salpêtrière. En allmän
stillhet rådde; ingen rörelse sig så-
vida han ej tvangs dertill af nå-
gon viktig sak. Patienterna i de
stora sjuksalarna antingen sov-
eller lågo totalt utmattade af den
kvävande hetten. I en af corri-
dorerna hvarest det kändes svårt
i förhållande till den yttre luftens
varme kom en ung man. Han
gick hastigt och utan buller hvil-
ket visade at han var hemma-
stall i sjukhuset. Hans gestalt
var kraftig hans blick klar och
genouträngande. Doktor Jean
Sommel var en af sjukhusets
läkare; han gjorde dock ej sin
vanliga rund utan inträdande i en
af sjuksalarna gick han direkt
till en bädd stående, i midten
deraf utan att stadna vid någon
annan säng.

På denna bädd låg en gammal
qvinna hvars ansigte visade stor
karakärsstyrka. Hon hade ett
utprägadt handligt utseende och
i trots af de otaliga rynkorna,
de infallna kinderna, den tand-
lösa munnen visade hennes an-
sigte spår af en adelhet och vän-
lighet, som hvarken tid eller sjuk-
dom kunnat utplåna. De få hår-
lockar som tittade fram under
hennes mössa täflade i hvithet
med det linne som täckte dem;
och när hon öppnade sina in-
sjunkna ögon, voro de klara och
skeno med en glans, som hvarken
visade feber eller ångsan. Hennes
blick var så ångsligt frågande.
Den unge mannen stök henne
vänligt öfver pennan innan han
kände hennes puls.

"Om en timme, Mor Marchette",
sade han besvarande hennes frå-
gande blick, "om en timme är
han här, var vid godt mod. Har
ni plågor?"

Den gamla qvinnan gjorde en

svagt nekande rörelse. Ett smi-
leende, svagt men fullt af hopp,
upplifvade hennes drag. Hon ta-
lade ej, men täckade honom med
en blick, innan hon slöt sina
ögon och sedan låg hon lika örör-
lig som förut.

Den unge läkaren såg på
hennes med medlidamt uttryck i
sina bruna ögon och lemnade
sjuksalen. I dörren mötte han en
af sköterskorna som frågade:
"Skall hon leva, Dr. Sommel?"
"Ja", svarade läkaren, "hon
har samlat all energie för att
leva till hennes sonson kommer.
Det er ganska egendomligt" tillade
han, "hur hennes instinkt lärt
hennes att spara sin styrka. Hon
hvarken rör sig eller talar. Hon
endast lever".

"Hon har gjort så", sade skö-
terskan, "alltsen vi berättade henne
att Pierre skulle komma. Kom-
mer han kl. 12?" "Ej före half
ett", svarade doktoren, "och jag
vill vara tillbaka innan dess".

Hvarje person i den afdel-
ning af sjukhuset hvar den stae-
kars gamla Mor Marchette låg,
hvyste vänskap för henne. Läkare
och sköterskor kunde ej hafva varit
vänligare mot medlemmar af deras
familj. Hon var en af dem, som
alltid vinna vänlighet. Hon var
så tålmodig, så enkel och vänlig.

Hon var en bondqvinna från
Normandie som kommit med sin
sonson Pierre till Paris för att
sjuka utfå en pension efter Pierres
fader, hvilket emellertid misslyc-
kats. Hoppet om denna pension
hade fått henne att lemna sitt
älskade Normandie. Hennes miss-
räkning kändes dubbelt så tung
när hon fick höra, att om frågan
behandlats rätt hon skulle hafva
fått sin pension. Hon anklagade
sig sjelf at hafva beröfvat sin
sonson en del penningar genom
brist på djerfhet. Att sörja för
honon blef nu hennes uppgift
och hon ägnade all tid och alla
krafter för hans väl. Hennes son-
son var hennes värld, hennes allt.

Pierre var lyckligtvis en god
gosse som återgåldade mormo-
drens ömhet i fullt mått. De
kunde om aftonerna sitta och
tala om det gamla hemmet i
Normandie, huru de skulle åter-
köpa detsamma, förändra och för-
stora det, med ett ord de bygde
otaliga luftslott.

Mor Marchette arbetade om
dagarna som hjälpsqvinna och Pierre
hade fått anställning som spring-
pojke i en butik. Det var då
han föreskade sin farmoder den
enda verkliga sorg, han gifvet
hennes, all den tid de varit sam-
man. Gossen började plötsigt
stanna ute om kvällarna och Mor
Marchette sökte förgäfvets utforska
orsaken dertill. Men en afton då
hon återvände från sitt arbete,
såg hon Pierre stå och skänta
med en flicka i en modehan-
delskas butik. Den stackars gum-
man blef utom sig. Alla de luft-
slott de tillsammans byggt föllo
samman, känslan af hennes ålder
fattigdom och trötthet kom öfver
hennes med ovanlig styrka. Hon
förmådde knappast släpa sig hem
och satte sig att vänta helt hjert-
bruten. Hon tänkte ej något ond-
t om Pierre men hon fruktade att

han fallit i händerna på en af
dessa sirener, som förstöra både
kropp och själ. Pierre fortfor att
stanna ute om kvällarna och gum-
man tillbragte dem i fullkomlig
ångest, till en afton Pierre kom
inrusande med strålände utseende
och lade i hennes hand några få
francs. Han berättade henne huru
en modehandlerska lätit honom
om aftarna hjälpa med omflyt-
ning af askar etc. Detta hade
varit hans hemlighet och vid
tanken på den glada öfverrask-
ning han skulle bereda farmodern
glömde han aldeles att han kunnat
försaka henne smärta genom
sin tystnad.

Småsaker af detta slag voro
de stora händelserna i deras
gemensamma. If Emellan dem
existerade en ömhet som intet
kunde hafva förstört. I gossens
ädror rann emellertid soldatblod
och hans kärlek till vapen och
armén öfvervann kärleken till
farmodern. Det var den gamla
historien om ungdom och ålder-
dom men Pierre försvarade sig
med att han kunde förtjena mera
penningar i leden.

Då Pierre fylde aderton år,
tog han muskötten på armen och
marcherade i väg, lemnande gum-
man Marchette ensam i Paris lika
främmande för staden som när
de först kommo dit. Det torde
vara fåfängt att beskriva den
ångsan och oro som låg mellan
Pierres afresa och ofvannämnda
heta Julidag, då Mor Marchette
låg döende på La Salpêtrière.
Hon hade aldrig känt sig hemma-
stätt i Paris äfven då Pierre
varit med henne; allena började
hon att förtjras af hemlängtan.
I två hela år kämpade hon
nekande att vidkännas att en-
samhet och sorg voro på väg att
döda henne. Hon var af en seg
livvad slägt och, churu hon var
öfver åttio år, hoppades hon få
leva till Pierre kunde lemna ar-
men och komma tillbaka för att
ånyo lefva tillsammans.

Arbetet för uppehållet i Paris
var hårdt till och med då glädjen
att göra det för Pierre hjälpte
hennes deri; då han var gån-
blef det outhärdligt. Efter två
års förlopp voro den sega kvin-
mans krafter uttömda och en sjuk-
dom, som förut visat sig i famil-
jen, tycktes taga tillfället i akt
att uppträda. Som hon hade ar-
betat i Dr. Sommels hem blef
hon genom hans beordring inlagd
å hospitalet nära döende af kraft
i magen. På sjukhuset var hon
som sagt onttyckt af alla och
Dr. Lommel som fattat ett svagt
nerligt intresse för henne utver-
kade permission för sonsonen Pierre
att komma hem. Och på denna
heta Julidag närmade sig taget
som för de Pierre med sig, alligena
Paris, medan den sjuka qvinnan
låg fullkomligt örörig för att ej
förlora det minsta af styrka och
sälunda gå miste om detta sista
minste.

Hvem som följt det minsta med
utvecklingen af den moderna veten-
skapen, vet att på La Salpêtrien
synnerlig omsorg har nedlagts på
studiet af hypnotismen. Dr. Char-
cot öfverläkaren derstädes, har
synnerligen gjort sig fränstående

i denna vetenskap. Man kan der-
för förstå att alla läkarna
speciellt de yngre, vid denna le-
rörda sjukanstalt skulle känna
sig djupt intresserade af denna
fångslande gren af vetenskapen.
Äfven Dr. Sommel hade blifvit
påverkad deraf och beslöt att till-
godogöra sig sitt vetande i den
vägen att minska Mor Marchettes
plågor. Den gamla qvinnan sträf-
vade länge mot hans inflytande
men slutligen kunde han försätta
hennes i hypnotisk sömn endast
genom att hålla sitt pekfinger ett
par tum öfver hennes panna så att
hennes ögon genom att se derpå
vändes uppåt och inåt. Han gjorde
inga experiment med henne;
han endast använde sin konst
som läkemiddel sågande: "Mor Mar-
chette, när ni vaknar skall ni ej
känna några plågor". Derefter
andades han han lätt, å hennes
panna och den sjuka kunde vakna
och ligga så lugn och utan smär-
tor som om hon aldrig haft den
fruktansvärda sjukdomen.

Få minuter efter klockan 12
intrade dr. Sommel ångo i sjuk-
salen. Mor Marchette låg synbart
sofvande men så snart han nalka-
des hennes säng, öppnade hon
ögonen liksom frågande. Den
unge mannen skakade på huf-
vudet sågande: "ej ännu, Mor
Marchette, ni måste vänta några
minuter". Han satte sig för att
kanna på hennes puls, den var
mycket svag men kännbar. Han
suckade och såg på sitt ur. Assi-
stenten hade gått till stationen
för att möta Pierre och de hade
bort vara der för fem minuter se-
dan. Han kände ångo på hennes
puls; den var ännu svagare men
dock stadig; han hade ett ögon-
bleks fruktan att den unge sol-
daten möjligen kunde komma för-
sent. Hon betraktade honom än-
nu en gång med frågande blick.

"Tjålmedel, Mor Marchette", sade han
uppmuntrande, "allt går väl". Hon
sade intet men hennes blickar ut-
tryckte så mycken tacksamhet
att inga ord behöfdes. Derefter
låg hon stilla igen och tiden skred
framåt. Fem minuter gingo, tio,
femton; den unge doktorn blef
sorglig till mods. Slutligen hördes
en klocka på afstånd slå ett.
Vid ljudet öppnade Mor Marchette
sin ögon med en orolig blick.

"Pierre!" utropade han med
en röst full af kärlek och öro.
"Victor har farit till stationen att
henta honom; haf litet tålmod
ännu", sade doktorco. Den gamla
qvinnan betraktade honom med
uttryck af fruktan.

"Gud kan ej låta mig dö
utan att se Pierre", mumlade hon
i detta ögonblick hördes ljudet
af en vagen. Mor Marchettes ögon
skeno af en feberaktig glöd.

"Ni måste vara lugn", sade
Dr. Sommel, "Jag skall föra honom
till Eder".

Han gaf henne den lilla me-
dicin hon kunde taga och gick
hastigt ut.

Dr. Sommel stängde dörren
efter sig och gick hastigt nedåt
korridoren men plötsligt stannad-
han nästan färdig att svimma;
Victor kom men — allena.

"Victor", utropade Jean, "hvad
har hänt? Hvarest är Pierre?"

"En olycka har hänt", svarade
Victor, "en bro gick sönder".
"Men du vet ej..." började
Lommel.

"Jo", afbröt den andra, "Mr.
de Brue, som var en af passa-
gerarne och undslapp med bruten
arm var i samma kupé som Pierre.
Han kom in med maskinen som
gick att henta hjälp. Pierre hade
omtalat att jag skulle möta ho-
nom, så att, när Mr. de Brue
såg mig, kom han och under-
rättade mig att soldaten träffats
i bröstet och dog ögonblickligen.

Dr. Sommel såg på sin kam-
rat med en blick full af ångsan
och medlidande, slutligen sade han:
"stackars Mor Marchette".

"Det vill döda henne", svarade
Victor.

"Det är intet", sade Doktorn,
"men tänk hvad hon skall lida".
I samma ögonblick kom en
sköterska från sjuksalen skyn-
dande mot dem.

"Ursäkta mig, doktor", sade
hon, "men Mor Marchette är så
upprörd, att jag ansåg vara läst
uppifrån hennes sonson att skyn-
da sig".

Hon såg omkring medan hon
talade och såg ingen. Hon var
på väg att gifva ett utrop; dok-
toren bjöd henne tåga.

"Gå tillbaka till Mor Marchet-
te", sade han, "and sig, att jag
lugnat och varnar Pierre — nej,
jag vill gå sjelf. Vänta här
Victor". Han gick in i sjukrum-
met, hvarest han fann Mor Mar-
chette skällfvande af rörelse och
sjänd väntan. Det ögonblick för-
hvilket hon lätit sig vid lif så
länge, hade kommit och nu var
det ej af nöden att spara krafterne.
Det syntes doktorn; då han såg
på henne som om att hennes lifs-
kraft voro färdig att flykta bort
i ett nu.

"Ah", sade han, "jag har
varnat Pierre att vara lugn, då
det är eder jag skulle hafva var-
nat. Jag måste gifva Eder något
skötsel, innan han kommer ihög".

Under det han talade, förde
han upp sitt pekfinger och bragte
hennes i hypnotisk sömn. Doktorn
lutade sig sedan framåt såde
med ett uttryck och en befallande
ton som han förut aldrig nyttjat.
"Då ni vaknar kommer ni att
se Pierre; den person jag för med
mig är eder sonson. Kom med
ihög", upprepade han, "at det är
Pierre som kommer med mig".

Derefter vickte han henne
på det vanliga sättet.

"Nu vill jag gå att henta
Pierre", sade han.

Han återvände till Victor och
sköterskan som väntade honom.

"Victor", sade han hastigt,
"du kommer ihög det experiment
Dr. Charcot gjorde i går. Han
befalde en hypnotiserad person tro,
att en person var en helt och
hället annan. Jag har sagt Mor
Marchette, att du är Pierre. Du
måste taga hans plats; skynda dig".
Den unge mannen drog sig
tillbaka.

"Jag kan ej", sade han,
"Du måste", sade Sommel be-
ständigt, "kom".

Jean och Victor inträdde i
sjukrummet oroligt väntande men
så snart Mor Marchettes blickar

följe på den senare så o. de att experimentet lyckats. En blick af utsäglig kärlek upplyste de vissna dragen, hennes ögon skeno af glädje och hennes utsträckta armar skälfde af lycklig spänning och förvåntan. Hennes glädje kom de unge människors ögon att tåras, under det de gingo fram till hennes sida. Hinnför af sina egna känslor behöfde den unge mannen ej hyckla känslor nödvändiga för den rol han spelade. Han fattade den skrynkliga hand som låg på täcket och betäckte den med kysar och tårar; Mor Marchette kastade sig i hans armar.

"O, Pierre, Pierre", suckade hon, "du gode Gud, du gode Gud!" Hon slog sina armar kring hans hals och drog honom till sitt bröst. Den heliga moderskärleken gaf styrka åt hennes svaga, döende omfamning. Mellan kysarne upprepade hon alla smeknamn och alla kärleksfulla ord hon använt, under hans barndom. Hon höll honom från sig för att kunna se honom, och hennes inajunkna ögon sågo i hans ansigte alla förändringar hon tänkt sig i den verkliga Pierres ansigte.

"Så solbränd du har blifvit; och sådan karl du blifvit nu! Ah din skälm", sade hon småloende, jag viste att du vuxit — och ej ett ord derom i dina bref. Men jag viste det ändå.

Hon förde sin hand under hans haka och lyfte upp hans ansigte med plötsligt allvar.

"Se mig i ögonen", sade hon, "hvarföre vänder du dig bort? Har du ej uppfört dig väl; har du ej älskat den gode Gud?"

Stackars Victor, hvilken medvetandet om bedrägeriet nästan förkrossade, fann det omöjligt möta den gamla kvinnans blickar. Han försökte möta hennes blick, då Dr. Sommel lade sin hand på sin kamrats axel och sade: "Ja, Mor Marchette, Pierre är en präktig gosse; det ansvarar jag för."

Den gamla kvinnan lyfte sina ögon mot höjden och hennes läppor rödde sig. Hon var försäckt i tyst bön. Hon ville anbefalla sin sonson i Guds händer. Derefter gaf hon sin hand åt doktor Sommel och såde med ett småloende af förunderlig lufthet: "Ni har varit så god mot gamla Mor Marchette; den gode Guden skall vedergälla Eder derfor."

Han såg på den gamla döende bondkvinnan och sökte att tala men kunde ej för snyftningar. Han knäböjde, kysste hennes hand och lade den sakta i Victors. Hennes svaga krafter vore synbarligen snart uttömda. Hon gjorde en sista ansträngning att närma sig Victor. Han förstod hennes önskan och stödde henne i sina armar.

"Lofva mig", sade hon nästan i en hviskning, "att du vill blifva god".

"Jag lofar det", svarade han. Orden vore ej mindre allvarligt menade fast hon mistog sig om talaren. Ett småloende af himmelsk hänryckning upplyste hennes drag; hon sökte tala men kunde ej. Victor förstod hennes önskan och kysste henne. Då deras läppar skildes suckade hon

skälfvande. "Hon är död", sade Dr. Sommel.

Victor lade den döda sakt ned och reste sig. Han grep sig i skulderna under det tårarna runno öfver hans kinder.

"O Gud! Jean", utropade han, "att bedraga en sådan förtrostan jag känner mig som om jag vanhelgat ett sakrament". "Jag förstår", svarade den andra, "men dock, hur lycklig var hon ej?"

SOMMARBETRÄKTELSE.

Att betrakta en sak torde vara mer bekvämt i värmen än att söka nedskrifva betraktelser. Vidare måste man för att kunna betrakta något gerna hafva ett föremål, till och med något abstrakt, att vända sin uppmärksamhet mot. Och det är ledsamt att behöfva säga att det finnes intet, ej ens en nykterhetspetition; att resonera öfver. A propos nykterhetspetitioner kunna vi intyga att Herr S. långt ifrån att känna sig nedstämd öfver ett, låtom oss säga dunt utfördt, petitionerande, tvärtom kännsig. uppmanad gifva sin f. d. krog ett angenämare utseende. Inredningen innanför den chokolad färgade nedre våningen — vi tro oss veta att affären nu kommer att drifvas i temperance anda att döma efter färgen — blifver ny och — det hviskas — elegant, under det att öfre våningen för en ytlig betraktare ännu behåller samma oskulds färg som förut.

Marknaden är som sagdt mycket flau i afseende på nyheter. Det enda som de engelska rapportörerna under månadens lopp kunnat utleta om Skandinavernas verksamhet etc i staden var en uppgift att Herr Hs. potatis vid en given tidpunkt kommit så och så högt öfver jorden. För att yttermera hugna de potates vänner som kommit att läsa ofvanskrifne notis i "The Tribune" kan jag nämna att samma potatis nu blommar. Herr H. vet ej ännu om han skall sälja dem i provinsen eller exportera. Utan att vilja synas allt för djefva skulle vi tillråda honom sända en last till Irland. Irlandarne äro som vi veta mycket stora vänner af potatis. De äro emellertid ej så stora vänner af Skandinaver och det vare ju en möjlighet att ofvannämnde potatis kunde förändra Irlandarnes tankesätt och göra dem till goda vänner med oss Skandinaver. Skulle det lyckas anse vi oss kunne föreslå nämnde potatis stor framtid som fredstiftare. Så t. ex. i fall det skulle blifva krig mellan två makter kunde den svagare parten blifva den andra på en bättre potatismiddag och allt skulle blifva godt och väl. Vi våga ej tanka på de följder som bränvin af den potatisen kunde hafva med sig. Skulle sjelfva råvaran hafva sådana goda följder huru mycket mera skulle ej "nektara" kunna utträtta? Det kanske kunde gå så långt att en Good-Templer om han vore arg på en människa gärna tog sig en af den sortens

potatis bränvin för att blifva god igen. Det vore då allt för godt! Ja, ja, der ser man hvad potatis di den är väl skött och omtalad i tidningarne, kan utträtta.

Dessa utsigter jemte den tryckande värmen hafva så utmattat oss att vi anse nödvändigt taga en rast till nästa nummer. Det står emellertid hvarjont och enom fritt att hafva sina egna betraktelser.

xxx

RINGFORMIG REFORM.

Denna hos husdjuren förekommande sjukdom som äfven lätt kan öfverföras på människan förorsakas af en parasit kallad tricophyton. För att bota denna åkomma uppmjukar man den hårda skorpan med ljumt vatten och lossar den sedan med en slö knif. Sårtytan skrapas derefter försigtigt tills den blifver röd hvarefter den ingiules med salva. Salva har följande sammansättning: creosot, one ounce; sulphur, one ounce; mercurial ointment three ounces lard, eight ounces.

Sedan salvan påsmorts böra djuren bindas så att de ej kunna slicka hvarandra.

Kapitalister, Nybyggare och EMIGRANTER

erhålla fullständiga upplysningar kostnad fritt, om Manitoba och Nordvästra Canada via muntlig eller skriftlig förfrågning at

L. A. HAMILTON,
Land Com. Can. Pacific Jernväg
Winnipeg, Manitoba.

OBS! Skandinaviska bref bevaras på samma språk. Böcker och kartor sändas fritt.

C. H. ROBINSON

rekommenderar sig hos den skandinaviska allmänheten med ett första klassens

Hyrkuskverk.

22 och 24, Jemina Str.,
WINNIPEG — — — — — MAN.
Telefonförbindelse.

SKANDINAVISKA KYRKAN.

18 Catharine St.,
Winnipeg, — — — — — Man.
Gudstjänster:
Tisdagar kl. 8 e. m.
Fredagar kl. 8 e. m.
Söndagar kl. 11 f. m. och 7 e. m.
Söndagskola hvarje Söndags e. m. kl. 3.

Homestead lag.

Alla sektioner med jemna nummer utom 8 och 26, äro öppna för "homestead" och "pre-emption".

INSKRIFNING.

Inskrifningen skall göras personligen af närmaste bostadsägare i hvilket landet, som man önskar erhålla, är beläget, eller om nybyggaren föredrager, så han efter ansökan till intendenten i Ottawa eller till Dominion Land Commissionen i Winnipeg, befullmäktiga någon nära landkontoret att förrätta inskrifningen för honom.

SKYLDIGHETER.

Eoligt om värlade lag, kunna bostads skyldigheter fullgöras på trems sätt

1) Tre års odling och bosättning, under hvilken tid nybyggaren icke må vara frånvarande längre än 6 månader utöfrot år, vid förlust af sin rättighet till landet.

2) Bosättning under tre år inom 2 mil från "homestead" quartsektionen, och efteråt, strax före ansökan om patent, bosättning under 3 månader i ett ändamålsenligt hus, uppförd på landet. 10 acres måste plöjas första året efter inskrifningen, 15 acres ytterligare andra året och 15 acres tredje året. 10 acres måste vara besidda andra och 25 acres tredje året.

3) En nybyggare må vara bosatt hvar som helst under de först 2 åren men första året bör han plöja 5 acres och under det andra året besä 5 acres, samt odla ytterligare 10 acres, äfven om bygga ett ändamålsenligt hus. Rättigheten till landet förloras om bosättning icke är börjad inom 2 års förlöpp af inskrifningsdagen. Derefter måste nybyggaren bebo och odla sitt land under minst 6 månader hvarje år under 3 år.

ANSÖKAN OM PATENT.

Kan göras hos land-agenten, homestead-inspektör eller till Intelligence Officer vid Moosomin eller Qu'Appelle station.

Sex månaders notis måste gifvas skriftligen till regeringens landkommisjoner af nybyggaren om hans önskan, före han gör ansökan om patent.

Intelligence-kontor finnas i Winnipeg, Moosomin och Qu'Appelle station. Nyandående emigranter erhålla på något af dessa kontor upplysningar om land, som är öppet för inskrifning och af de i sådant ändamål anställda tjänstemän erhållas kostnadsfritt råd och upplysningar vid ansökan om land, som bäst lämpar sig för nybyggaren.

Alla förändringar om land under regeringens kontroll, och som är beläget mellan östra gränsen af provinsen Manitoba och Stilla Oceana ter de adresseras till

H. H. SMITH.

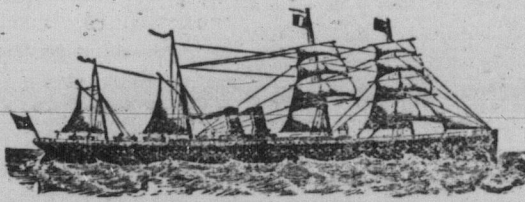
Dominion Regeringens Landkommissioner.

WINNIPEG — — — — — MAN.

Howde och Howden

Advokater och Notarii Publici,
Kontor: 519 Main Str.,
WINNIPEG — — — — — MAN.

Allaniniens kungliga postangare.

DEN KORTASTE VÄGEN FRÅN EUROPA
TILL CANADA, MANITOBA
NORD WESTERN OCH BRITISK COLUMBIA.

Dessa ångare äro de störste, snabbaste och mest komfortabla bland ocean passagerare-ångarfartygen. De äro starkt byggda samt indelade i s-x rätter och äldre afdelningar. S-långbeqvämheterna äro cöve-träffliga. Ett begränsadt antal försalongspassagerare medtagas med hvarje ångare och för dessa passagerare finnas alla nödvändiga beqvämheter för resan. Särskild uppmärksamhet fästes vid förlick-passagerarnes beqvämhet. De erhålla goda sofrum, väl upprättade och ventilerade. Tillräcklig och väl lagad mat serveras af kompaniets uppsare. Qvinnliga uppsarekor betjena de qvinnliga förtäck-passagerarne. Läkarevård och medicin erhållas fritt. Särskilda fördelar erbjudas Allaniniens kompani åt passagerare till platser i Canada, Manitoba, Nord Western och Britisk Columbia. Tåg på utmed fartygen vid landningsplatserna och passagerare kunna fortsätta resan till Western utan besvärigheter, utgifter och tid-förlust af ett förläide genom staden. En särskild konduktör medföljer alla tåg och tillse passagerarnes bästa. Bagaget medföljer samma tåg som passagerarne, derigenom undvikande allt besvär. Nybyggarens saker betras tullfritt, och som hela resan går genom engelsk område, kommer någon förtullning icke vidare i frågan sedan man lämnat Quebec. Canada Pacific jernvägens tåg gå från ocean till ocean på unge far sex dagar, eller omkring halva tiden mot andra jernvägar, och passagerare hafva intet vagnombyte emellan Quebec, Montreal till Winnipeg och Britisk Columbia. Särskilt låga priser för emigranter och tuister 300 skälpund bagage få fritt medföras och emigranter få fri sofruga från Montreal, och äden beqvämhet, som de aldrig förut haft.

Allaniniens Kgl. Postangare

AFGÅ FRÅN LIVERPOOL & GLASGOW
HVARJE VECKA TILL
CANADA OCH FÖRENTA STATERNA.
Denna väg är den KORTASTE och BILLIGASTE till WESTRA
STATERNA och till alla platser i

DOMINION OF CANADA

GENERALAGENTERNA I SKANDINAVIEN ÄRO:

A. Sharpe	Chrietiania.
J. M. Sellander	Troodhem.
J. Maitem	Bergen.
J. L. Wathne	Stavanger.
C. F. C. Ullitz	Christiansand.
A. J. Freder	Göteborg.
A. Müller	Köpenhamn.
Anders Anderson	Helsingborg.
Emil Lemcke	Hangö.

WINNIPEG.

En tredjedel Skandinaver anlände hit under Juni månad.

Tidningens Redaktör har legat en tid i lunginflammation sannolikt en följd af „La Grippe“. Det sig tenligen hotande ut men lyckligtvis inträdde snart en ändring till det bättre och vi vilja snart hafva nöjet se honom i verksamhet igen.

Arbetsförhållandena äro fortfarande utmärkt goda. Godt om jernvägsarbete finnes ännu. Lönerna äro för jernvägsarbetare \$1,25—1,75 per dag, stenarbetare \$1,75 per dag, timmermän \$2,25, farmarbetare \$15—18 per månad och kost, tjensteflickor, på landet, 88 till \$10 per månad och i stad \$10—15 och allting fritt.

Skördeutsigterna i Manitoba och Nord Vestra Territorierna äro för närvarande i allmänhet särdeles lofvande. Mycket regn har fallit men jorden tyckes behöfva ännu mer. Oaktadt den snömängd som föll under vintern synes jorden ej ännu vara fullt genomvattnad så att, ehuru hveteskordeu torde komma att lämna särdeles godt resultat, höskörden å flera ställen lär blifva mindre tillfredsställande. Potatis och rotfrukter allmänt sägas komma att gifva riklig skörd. Väderleken är ytterst gynnsam för växtligheten: stark varme och prägtiga regnskurar.

Premier ministern Greenway har varit stadd på inspektionsresor och funnit allt i utmärkt godt skick. Han anslår hveteproduktionen till omkring 20 mill. bushels.

FRÅN NYA STOCKHOLM.

Vi taga oss friheten meddela hvad som skrivits oss i ett enskildt bref angående nuvarande utseendet af Nya Stockholm.

Grödan är, med några få undantag, den bästa man kan önska sig. Skulle det fortgå så med passande väderlek torde här blifva en utmärkt skörd. Gräset i slotterna är redan nu så långt som det var, när vi började slå i fjor. Hela prairien ser ut som en blomster matta och höskörden synes blifva riklig.

Fisken har varit särdeles gifvande i år. På en natt har af ett par personer fångats så mycket fisk som ett par oxar kunnat draga.

Luga sprickor finns i marken utan de äro tätade och täckta med en fot högt gräs. „Gophers“ hafva fångats i tusental och jag är viss Ni ej skulle känna igen vår koloni om Ni komme hit. Jag har hvete, arter, satt potatis samt odladt en mängd trädgårdsfrukter. De senare äro mycket vackra. Många af farmarne hafva fått sig oxar och flere hus hafva uppbyggts m. m.

Jag hade väntat icke så få af mina väppar från Första Sta-

terna, men som åtskilliga illasinnade personer utspridd dåliga rykten om kolonien drogo de sig tillbaka.

Ett par familjer från Sverige anlände hit i vår och flere äro på väg.

PROVINS REGERINGENS SKÖRDERAPPORT.

Den i dag af provinsregeringen utgifna skörderapporten visar särdeles tillfredställande resultat.

Antalet acres, odlade och besädda i år, öfverstiger fjoråret med 160,261, utgörande allt i allt 1,053,263 acres. Angående väderleks förhållandena yttras, att snön gick bort mycket senare detta år än 1889 och mer, eller mindre kyla fördrojde under senare delen af April och början af Maj växtlighetens utveckling. Efter den tiden åter har vädret varit särdeles gynnsamt och grödan skjutit upp ovanligt fort. Myckenheten af regn jemte den smälta snön hafva gifvit jorden en grundlig genomblötning och endast från mycket få punkter klagas öfver brist på vatten.

Grödan synes vara tryggad men mera regn behöfves för att få en god höskörd. Medel nederbörden för provinsen har varit 1,79.

Hvete är såddt på 746,058 acres, hafre på 235,534 acres, korn på 66,035 acres och lin på 14420. Ärtor, råg, majs etc upptaga mellan 2—3 tusen acres, Potates upptager 10,812 acres och rotfrukter 7,977 acres.

I samma rapport förekommer äfven uppgift öfver den betalning åkerbruks arbetarne denna tid erhålla nemligen män omkring 20 dollars jemte allt fritt och qvinnor omkring 9 doll. och allt fritt pr. månad.

HÄR OCH DER I MANITOBA.

Skattingssumman i Portage La Prairie belöper sig till \$1,106,000. Antalet invånare är 3000.

I Carberry distriktet finnas flere stora farmare Mr. Adam McKenzie, egare till omkring 6000 acres der i trakten, har 1000 acres besädda med hvete och 350 med hafre. Han har dessutom del i ytterligare sådda 1000 acres. Han är egare till 92 hästar, 120 nötkreatur samt 195 svin och driver sannolikt det största enskilda jordbruk i provinsen.

Vulcan Iron Works är ett af Winnipegs mest framstående industriella företag. Attio män äro anställda för närvarande och månads aflöningen stiger till mellan 3500 och 4000 dollars. Kompaniet har fått sig anförtrodt allt jernarbete för det under byggnad varande Northern Pacific hotellet. Den derfor betingade betalningen stiger till nära 30,000 doll.

Fem tons af gjutgods förklarigas dagliga förutom en hel mängd arbete som utföres i ma-

skin och färgpanne verkstäderna.

En litlig byggnadsverksamhet råder för närvarande i Winnipeg. De största arbetena äro Manitoba Hotel, en stor tillbyggnad af McIntyre's vidlyftiga hus samt en större byggnad för W. E. Sanford Manufacturing Co vid Princess Street. Åtskilliga mindre byggnader för affärsverksamhet ifvensom flere boningshus äro under uppförande. Byggnadsverksamheten i Brandon är desslikes ganska liflig. Der byggas postkontor, hospital, åtskilliga butiker samt en större mängd boningshus. Värdet af der under byggnad varande husen etc beräknas till omkring 250,000 doll. Alla plats tidningar i provinsen innehålla uppgifter om nya byggnadsföretag och det torde knappast finnas någon stad i Manitoba hvarst ej något arbete i samma riktning pågår.

FORT WILLIAM.

För tillfället arbetas flitigt i Fort William.

Canada Pacific Jernvägen bygger locomotivstall för 20 maskiner. Likaledes bygges ny vatten reservoar och nytt gods magasin 60 fot bredt och 100 fot långt. Koldockarua utsträckas med 500 fot och vidare utsträckning påtänkes. Material har framforslats till en tillbyggnad af elevarn som i allt nu kommer att ymniga 1,500,000 bushels mer än tillföre.

Canada Pacific Jernvägen har flyttat sin station till norra sidan af jernvägsparret, hvarst en 800 fot lång och 12 fot bred plattform byggts. Land Kommissioer Hamilton har infodrat kostnadsförslag för att rensa kompaniets stadstötter från och träd och moras. Så snart arbetet blivit fullbordadt komma lotterna att utbjudas till salu. Det gamla sådesmagasinet rifves och ett stort antal män äro sysselsatte med att inlagga nya spår och sidospår. Biträlandes trafikchefens bostad kommer att flyttas från Port Arthur till Fort William och telegrafkontoren komma likaledes att flyttas. Det förbjudes att Commercial Bank i Manitoba ämnar bygga ett stort hus inom kort. Ett stort antal boningshus byggas. Port Arthur Duluth och Western Railway har samtyckt att bygga sin station på West Fort William sida af Victoria avenue. 120,000 tons kof antages komma att levereras i Fort William i höst. Detta innefattar hvad jernvägs-companierna och enskilda komma att förbruka. Om man antager att hvarje fartyg lastar 12000 tons kol komma sålunda 100 fartyg att anlända till hamnen.

SAMMANTRÄDEN.

Skandinaviska fruntimmers systerföreningen sammanträdde till arbete hvarje Torsdags e. m. kl. 2.

Skandinaviska missionsförsamlingens medlemmar sammanträdde första tisdagen i hvarje månad och dess öndagskollektpreste första Torsdagen i hvar tredje månad.

Winnipegs torg priser

den 30 Juni 1893.

Hvete, per bushel	\$0.90—\$0.92
Hafre	\$ 0.46—\$0.48
Hvetemjöl, Patents, per sack	\$ 2.85—\$3.00
Do Strong lakers, do	\$ 2.60—\$2.75
Do Second lakers, do	\$ 2.10—\$2.20
Do XXXX do	\$ 1.45—\$1.55
Do Superfine do	\$ 1.25—\$1.40
Kli	per ton \$15.00—\$16.00
Hafremjöl, efter märke	\$ 2.45—\$2.65
Wed, tamrak, per cord	\$ 4.50—\$5.00
Do Poppel, do	\$ 3.00—\$3.50
Do lönn, do	\$ 6.50—\$7.00
Do ek, do	\$ 5.00—\$5.50
Hö, per ton	\$ 9.00—\$13.00
Halm, per lass	\$ 3.00—\$ 4.00
Ägg, färska, per dussin	\$ 0.10—\$0.12
Smör, mejeri, per pound	\$ 0.11—\$0.16
Fläsk, do	\$ 0.08—\$0.09
Kalkkött, do	\$ 0.08—\$0.09
Färskött, do	\$ 0.10—\$0.13
Beef, do	\$ 0.09—\$0.10
Potatis, per bushel	\$ 0.05—\$0.70
Morötter, do	\$ 1.00—\$1.25
Lök, do	\$ 1.30—\$1.80

Stor prisnedsättning å Ocean biljetter från Europa

Allan-, Dominion- och Beaver-

LINIERNÄ

Sälja passagerar biljetter mycket billigare än alla andra linier.

Biljett priset till Winnipeg, via Quebec eller Manitoba är:

Från Köpenhamn, Kristiania, Kristiansund, Bergen, Trondhjem, Esbjerg, Göteborg, Malmö och Stavanger	\$33.00
Från Stockholm	\$36.00
Från Åbo, Wasa, Hangö, Gamla Karleby, Kristinesund, Björneborg och Jacobstad	\$39.00
Uleåborg och Helsingfors	\$40.00

Passa på medan ofvanstående billiga biljettpriser varar och sänd efter Edra vännar från gamla landet. Dessa låga priser räcka antagligen icke länge.

Tidtabeller och segling-listor sändas fritt och alla förfrågningar bestaras med önsked.

SEGLINGSLISTA.

ALLANLINIEN.

Ångare	Från Liverpool	Från Montreal	Från Halifax
Circassian	19 Jun	9 Juli	10 Juli
Sardinian	26 ..	16 ..	17 ..
Polynesian	3 Juli	23 ..	24 ..
Parisian	10 Juli	30 Juli	31 Juli
Circassian	24 ..	13 Aug	14 Aug

DOMINIONLINIEN.

Ångare	Från Liverpool	Från Montreal	Från Quebec
Dominion	30 Maj	19 Juni	—
Vancouver	12 Juni	2 Juli	3 Juli
Toronto	20 ..	10 ..	—
Sarnia	27 Juni	17 ..	—
Oregon	4 Juli	24 Juli	—
Dominion	11 ..	31 ..	—

BEAVER LINIEN.

Från Liverpool	Ångare	Från Montreal
Juni 6	Lake Superior	24 Juni
.. 13	Lake Huron	1 Juli
.. 20	Lake Nepigon	8 ..
.. 27	Lake Ontario	15 Juli
Juli 4	Lake Winnipeg	22 Juli
.. 11	Lake Superior	29 ..
.. 18	Lake Huron	5 Aug
.. 25	Lake Nepigon	12 ..

Vidare upplysningar meddelas af

J. W. Berg, Pium Coulee, Manitoba.
John Hallonquist, Bergen, Manitoba
B. Hallonquist, Oak Lake, Manitoba
Alex. Stenberg, New Stockholm, Ohlen P. O. Ass.

af hvem som helst ångbåts agent, biljettagent vid Canada Pacific Jernvägen eller af

ROBERT KERR,
GENERAL PASSAGERAR AGENT
WINNIPEG.